

Radost z nečekaného vítězství

XIII. mistrovství ČR belgických ovčáků

Jak jste právě vy vnímal a hodnotil toto mistrovství?

Pohledem do startovní listiny bylo jasné, že dochází k postupné generační obměně; na seznamu startujících se objevila řada nových tváří. To vše slibovalo zajímavou podívanou. Průběh akce byl pro většinu diváků i soutěžících velmi dramatický, i když se zdálo, že vše je jasné od samého začátku. Opak však byl pravdou. Po celou dobu soutěže docházelo k neočekávaným zvrátům a o pořadí na předních místech nebylo jasno do poslední chvíle. Byla to velmi dramatická a neuvěřitelná soutěž.

Jaký byl váš vstup do soutěže?

Pro mě byla tato soutěž dramatická ještě před tím, než vlastně začala. Do poslední chvíle nebylo jasné, jestli se této akce vůbec budu moci zúčastnit (měl jsem vleklé zdravotní problémy). Moc by mě to mrzelo, kdybychom nejeli. Nakonec jsme opravdu odjeli a zúčastnili se. Na úvodním nástupu, kde proběhlo losování, jsme si vylosovali č. 41. To pro nás mj. znamenalo okamžitý odjezd na stopu. Na poslušnost i obranu jsme měli nástup v neděli jako úplně poslední. Nevěděl jsem, jestli se mám radovat či nikoli. Ale říkal jsem si, že aspoň hned na začátku uvidíme, jestli budeme mít šanci na slušné umístění či nikoli. Na dlouhé meditování však nebyl čas, protože hned jsme museli odjet na stopu. A aby toho nebylo málo, vylosoval jsem si hned první stopu. Nemohl jsem si tedy udělat žádnou představu o délce jednotlivých úseků, tvaru stopy nebo o umístění předmětů apod. Ale tohle mně příliš nevadilo. Věřil jsem, že už konečně protrhneme smůlu a předvedeme solidní stopu se solidním bodovým hodnocením. Začátek byl opravdu nadějný. Drobná chybička v označení prvního předmětu, taktéž drobná chyba na prvním lomu. Když jsem však viděl, že Oskar přešel druhý předmět, tak mi bylo jasné, že

Letošní mistrovství uspořádala ZKO Defurovy Lažany v Chanovicích. Na tuto akci, která pro většinu majitelů belgických ovčáků znamená jeden z vrcholů sportovní sezony, se přihlásil rekordní počet 45 soutěžících. Vlastní soutěže se nakonec zúčastnilo 41 startujících, tedy stejný počet jako loni. Po mnoha zvratech, nečekaných a zajímavých výkonech se mistry České republiky stala dvojice Ladislav Mach a Octavius Malidaj. Dvojice, která

je již dnes pro mnohé legendou tohoto sportu. Oba dva mají jedno společné – v jejich očích vidíte, že je závodit prostě baví. U Octavia (řečeného Oskar) si člověk nikdy není jistý, co vše je schopen „předvést“, a Ladislav Mach se, na rozdíl od mnohých, stále umí radovat z dobře vykonaného cviku, z vítězství. I jeho fotografie s rozhodčím Jaroslavem Hodkem je toho důkazem. Poprosili jsme ho o rozhovor, ostatně reportáž o mistrovství z pohledu mistra je vždy zajímavější. ...

■ Octavius Malidaj

naše naděje se nenaplní. Po sdělení verdiktu rozhodčím – dosažení 83 bodů, tento pocit u mě nabyl stoprocentní jistoty. Bylo logické a nad slunce jasné, že od této chvíle s námi již nikdo nepočítal na přední místa. Píši nikdo, ale ona to není tak docela pravda. Co vím, tak dva lidi z našeho týmu přesto věřili, že nakonec přeče jenom na „bednu“ dosáhneme. Jejich optimismus jsem sice nesdílel, ale přesto to bylo od nich hezké a jsem jim vděčný za jejich víru.

Jaké byly terény na stopy?

Stopy byly položeny na trávě, která nebyla nízká, ale ani vysoká; prostě ideální. V sobotu bylo ideální i počasí; v neděli se zvedl vítr.

Při pohledu na výsledkovou listinu to tak ale nevypadá.

To máte naprostou pravdu. Výsledky neodpovídají podmínkám, které jsme měli. Je však pravdou, že rozhodčí Mgr. František Zimek posuzoval práci na stopě daleko přísněji, než jsme byli u nás dosud zvyklí. Píši přísněji, ale to ještě neznamená, že špatně. Neviděl jsem sice žádnou jinou stopu, ale naši stopu ohodnotil přesně a musím říci, že i spravedlivě. Podrobně mi vysvětlil a zrekapituloval všechny chyby, kterých jsme se dopustili, a k tomu přiřadil příslušné bodové

hodnocení. Z toho usuzuji, že „zakopaný pes“ nízkých bodů ze stop byl ve velké náročnosti na provedení a styl práce.

Jaký byl další průběh soutěže? Jak byste hodnotil předvedené výkony?

Většina favoritů měla na programu poslušnost i obranu v sobotu a stopy v neděli. Začátek soutěže jsem samozřejmě neviděl, protože jsem byl na stopě. Po stopě jsme ještě odjeli na hotel, kde jsem Oskara předal do péče manželky a teprve potom se odjel dívat na hřiště, kde probíhaly poslušnosti a obrany. Píši dívat, ale většinu času strávím s kamarády a známými, které potkávám právě jen na těchto soutěžích. Takže z vlastních výkonů jsem toho mnoho neviděl. Výkony některých favoritů nebo nadějného „mládí“ jsem však přeče jenom viděl. Nejvíc mě pochopitelně zajímaly výkony nových nadějných tváří, ty jsem si logicky nemohl nechat ujít. Mnohé z nich jsem sice již dříve sledoval na internetu, ale on je přeče jenom velký rozdíl mezi výkonem v tréninku a výkonem na soutěži. Z nových tváří mě zaujali svým výkonem na „place“ Lucka Ševčíková s Unicou a především Tomáš Trnka s Dartem. Myslím, že o nich ještě uslyšíme. U poslušnosti Tomáše Trnky, resp. jeho psa mě zaujala

ochota a radostný projev, rychlé odkládačky a úžasná rychlost a způsob zastavení při vysílačce. Obranu měl razantní a přesvědčivou, při zachování dobré ovladatelnosti. Zvláště jeho kontrolní výkon byl moc hezký. Hezkou a líbivou poslušnost předvedla také Klára Matoušková s Maximem. Bohužel se jí moc nepodařila „vysílačka“. Jejich poslušnost byla ohodnocena 95 body a až do poslední chvíle se zdálo, že právě tato dvojice si odveze pohár za nejlepší poslušnost.

Kde si myslíte, že jsou v poslušnostech největší slabiny?

I na tomto mistrovství se potvrdilo, že v poslušnostech máme ještě velké rezervy. Vše je také patrné nejen z výsledkové listiny, ale také z výsledků, kterých dosahujeme na mistrovstvích světa. Chyby a nedostatky byly prakticky stejné jako vidíme na výběrových soutěžích. Odpovědět však vyčerpávajícím způsobem, to by bylo na dlouhé povídání. V první řadě si ale myslím, že bychom si všichni měli čas od času přechíst zkušební řád. Většina z nás by byla překvapena, co všechno se tam píše. Je však pravda, že ne všechno, co je tam napsáno, zatím rozhodčí vyžadují a hodnotí. A to nejen naši rozhodčí, ale stejně to platí i o rozhodčích zahranič-

■ Aport přes „áčko“ v podání Octavia Malidaj řečeného Oskar

■ Unica Lucky Ševčíkové

ních. Vezměte si např. základní cvik, kterým je ovladatelnost bez vodítka. Všichni se nyní soustřeďují na plnou koncentraci na psordova, ale kdo z nás se zaměří na další důležité momenty tohoto cviku, uvedené ve zkušební řádu? Zkušební řád např. píše, že pes musí psordova následovat „pozorně a radostně“. To slůvko „radostně“ nám mnohdy nic moc neříká. U tohoto cviku se také píše o obrazech. Podívejme se na vrcholové soutěže a posudme, kolik z nás provádí opravdu skutečné obraty a kolik jen menší či větší obloučky. A takto bychom mohli pokračovat i u ostatních cviků. Při

vyžadování koncentrace na psordova se soustředíme jen na cvik ovladatelnosti bez vodítka a uniká nám, že plnou koncentraci na psordova zkušební řád vyžaduje i u dalších cviků, a to až už jde o všechna odložení psa za pohybu nebo i u přechodů k jednotlivým cvikům. Podívejte se, kolik psů se po zaujetí polohy různě otáčí, unuděně zívá či dělá jinou neplechu a psodovovi nevěnuje dostatečnou pozornost. A nyní to vezmu z „jiného soudku“. Zkušební řád předepisuje pouze zvukové povely (kromě cviku vysí-

lání vpřed, kde je povolen pokyn paže). Bohužel velmi často si pomáháme, a to až už vědomě či bezděky, různými pohyby těla. Při cvicích odložení za pohybu navíc, více či méně zřetelnými pohyby rukou, hlavou či připozastavením apod. To vše nejenom kazí dojem z podaného výkonu, ale pokud narazíme na rozhodčího, který striktně vyžaduje vše, co je ve zkušební řádu, pak jsme obvykle nemile překvapeni z uděleného bodového ohodnocení. Pokud chceme opravdu obstát v konkurenci a zařadit se do „extraligy“, tak si vezměme zkušební řád a provádějme a vyžadujme vše, co je ve zkušební řádu napsáno.

Vraťme se zpátky k mistrovství. Jak byste hodnotil výkony v obraně?

V obraně jsme měli možnost vidět podstatně lepší výkony než v poslušnosti. Řada psů předvedla hezké a razantní obrany s dobrou ovladatelností. Nevím, jestli mám vůbec někoho jmenovat, aby se ostatní necítili dotčeni. Ale jak jsem říkal, viděl jsem jen některé výkony, takže těžko mohu psát o někom, koho jsem neviděl. Z těch, které jsem viděl, jsem už vzpomenu Tomáše Trnku. Jinak mě ještě upoutala obrana Lucky Ševčíkové s Unicou, Hany Kubínové s Agathou (ta obdržela pohár za nejlepší obranu – 96 bodů), Jardy Mlčáka s Udetem, Terezy Baselové s Cindym a Míry Valentina s Vitem. Zaujala mě také obrana Jirky Čejky s Andym. Zvláště jejich kontrolní výkon byl úžasný. Bohužel pes Jirky Čejky při posledním bočním doprovodu napadl figuranta, resp. zakousl se do jeho rukávu, za což jej rozhodčí Vladimír Nedvěd následně diskvalifikoval.

Když už jste psal o slabinách v poslušnostech, tak jak to vidíte u obran?

Je pravdou, že v obraně máme méně problémů než v poslušnostech. Ale určitě to není tak, že není co zlepšovat. Nemilým překvapením bylo, kolik psů se utrhlo z rukávu

při kontrolním výkonu. Hodně psů na této akci mělo problémy s revírem, resp. s cvikem vyhledání figuranta. Na jiných letošních soutěžích to nebylo tak markantní. Dost psů neoběhlo všech šest maket. Problém bych ale určitě nehledal u rozmístění maket apod. Makety i jejich rozmístění bylo standardní.

■ Tomáš Trnka a Dart Marko Gero

Měli bychom se spíš zamyslet nad našimi tréninky, nad metodikou nácviku. Obdobně jako v pasáži o poslušnosti, i zde bych doporučoval občas si přečíst zkušební řád a přečíst si, jak mají jednotlivé cviky vypadat a co všechno se vyžaduje, resp. má vyžadovat. Dlouhodobě problémy máme s kvalitou zákusů. Zkušební řád jasně hovoří o „energickém a silném zákusu“ a také o „zákusu plném a klidném až do pouštění“. „Nastavme si ale zrcadlo“ a řekněme si, který z našich psů toto v obraně předvádí. Myslím, že bychom byli nemile překvapeni; myslím, že bychom je vcelku snadno spočítali. V řádu se mj. také píše o „energické a rychlé reakci psa na prchajícího figuranta“ a také o tom, že „zadržení musí být přesvědčivé“. Zkusme o těchto požadavcích zkušebního řádu přemýšlet a zamysleme se nad nimi.

Děkuji za rozhovor a přeji vám s Oskarem ještě mnoho vítězných závodů.

Stanislava Jansová ■

Foto: S. Jansa

Druhou část rozhovoru s Ladislavem Machem (tentokrát nejen o mistrovství) přineseme v dalším čísle našeho časopisu.

Kompletní výsledkovou listinu a mnoho fotografií z průběhu závodu najdete na našich stránkách www.pespriteleloveka.cz

Kat. č.	Start. č.	Psovod	Pes	A	B	C	Celkem	Pořadí
20	41	Ladislav Mach	Octavius Malidaj	83	98	95	276	1
40	17	Lucie Ševčíková	Unica de Alphaville Bohemia	90	90	95	275	2
24	33	Jaroslav Mlčák	Udet de Aphaville Bohemia	86	90	94	270	3
8	38	Jolana Dobešová	Uragan de Alphaville Bohemia	90	90	90	270	4
44	9	Miroslav Valentin	Vito v. d. Lobo Hoeve	80	93	94	267	5
15	36	Darja Kopecká	Merrily de Alphaville Bohemia	87	88	91	266	6
16	19	Hana Kubínová	Agatha z Mandragory	77	92	96	265	7
32	24	Jarmila Maria Pallot	Atrei Dámour Bedea	85	90	89	264	8
12	5	Martina Helclová, Bc.	Asko ze Zelené úžlabiny	88	84	91	263	9
31	40	Radek Omelka	Clark Plzeňský Teufel	89	80	90	259	10